ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៦៣ អនក្រ បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង ក្រុមពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្ត និង វីដេអូ

ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ ៦៣ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្ត និង វីដេអូ

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួង វប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង វប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

-បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី ២៥ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០០

ស ម្រ េ ច

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១. -

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យសិល្បៈភាពយន្ត វីដេអូ ព្រមទាំងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តផលិតកម្មភាពយន្ត និង វីដេអូក្នុងប្រទេសដើម្បី ថែរក្សា ការពារវប្បធម៌ជាតិ ជានាដល់ការគោរពសីលធម៌សង្គម ។

មាត្រា២. -

ការគ្រប់គ្រង និងការបង្ក្រាបបទល្មើសភាពយន្ត វីដេអូ សំដៅលើការត្រួតពិនិត្យការផលិតផ្សព្វផ្សាយ ត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មតាមគ្រប់មធ្យោបាយនូវ សិល្បៈទី៧ មានស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូដែលមានទម្រង់ផ្សេងៗដូចជា ខ្សែភាពយន្ត កាស្សែតវីដេអូ ឡាហ្ស៊ែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី ស៊ីឌីរ៉ម ។

ជំពូកទី២

អំពីនិយមន័យ

មាត្រា៣. -

និយមន័យទាំងឡាយចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មានតម្លៃសំរាប់ប្រើប្រាស់តែក្នុងអនុក្រឹត្យនេះប៉ុណ្ណោះ

មាត្រា៤. -

ស្នាដៃគឺជាការបង្កើតថ្មីទាំងអស់របស់បញ្ញា ។

មាត្រា៥. -

ស្នាដៃភាពយន្តគឺជា ខ្លឹមសារ រូបភាព សំឡេងដែលស្ថិតក្នុង :

ក : - ខ្សែភាពយន្តរឿង : ខ្នាតវែង ខ្លី ភាគ

ខ : - ខ្សែភាពយន្តឯកសារស្តីពី រមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ : ខ្នាតវែង ខ្លី

គ : - ខ្សែភាពយន្តឯកសារពាក់ព័ន្ធដល់ប្រពៃណីជាតិ : ខ្នាតវែង ខ្លី

ឃ : - ខ្សែភាពយន្តគំនូរជីវចល

មាត្រា៦. -

ខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែង ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានរយៈពេលបញ្ចាំងចាប់ពី ៦០នាទីឡើងទៅ ។

មាត្រា៧. -

ខ្សែភាពយន្តខ្នាតខ្លី ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានរយៈពេលបញ្ចាំងតិចជាង ៦០នាទី ។

មាត្រា៨. -

ខ្សែភាពយន្តភាគ ជាខ្សែភាពយន្តដែលមានដំណើររឿងចែកជាវគ្គខ្លីៗ ។

មាត្រា៩. -

ស្នាដៃវីដេអូគឺជា : វីដេអូរឿងវែង ខ្លី ភាគ វីដេអូខារ៉ាអូខេ វីដេអូចម្រៀងកាយវិការ វីដេអូគំនូរជីវចល វីដេអូឯកសារស្តីពីរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ និងវីដេអូឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធដល់ប្រពៃណីជាតិ ។

មាត្រា១០. -

-ទីវីដេអូ "គុណនាម" សំណុំបច្ចេកទេសដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការបង្កើត ការផលិតបញ្ចូល ប្រព្រឹត្តកម្ម ការរក្សាទុក ការបញ្ជូនរូបភាព ឬ សញ្ញាប្រភេទទូរទស្សន៍ ។

- ទីវីដេអូ "នាម" ១ : សំណុំបច្ចេកទេសវីដេអូទាំងឡាយ ។

២ : ស្នាដៃទាំងឡាយដែលផលិតជាវីដេអូ ។

មាត្រា១១. -

ខារ៉ាអូខេជាពាក្យជប៉ុន ។ "ខារ៉ា = ទំនេរ អូខេ = តន្ត្រី" វីដេអូខារ៉ាអូខេគឺជាវីដេអូតន្ត្រីសំរាប់អ្នកទស្សនាអាចច្រៀងតាមបាន ។

ជំពូកទី៣

អំពីអាជ្ញាប័ណ្ណធ្វើផលិតកម្ម ស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា១២. -

ក្រុមហ៊ុនផលិតកម្ម ឬ រូបវន្តបុគ្គលដែលមានបំណងធ្វើផលិតកម្មភាពយន្ត ឬ ផលិតកម្មវីដេអូ ក្នុងប្រទេស ដើម្បីផលិតចេញជាស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មផ្សព្វផ្សាយទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ត្រូវសុំអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួង វប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ក្រោយពីការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មរួច ។

មាត្រា១៣. -

មុននឹងអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ក្រុមហ៊ុនផលិតកម្មទាំងអស់ ទាំងក្នុងស្រុកទាំងបរទេស ដែលមានបំណងផលិតស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ ត្រូវយកអត្ថបទរឿងពិស្តារជាអក្សរសិល្ប៍ភាសាជាតិ មានពាក្យសន្ទនា ទំនុកច្រៀង ឬអត្ថបទសង្ខេបឯកសារទៅដាក់ជូន ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈពិនិត្យនិងយល់ព្រមជាមុនសិន ដើម្បីផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យផលិតក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ យ៉ាងយូរ បន្ទាប់ពីដាក់ពាក្យស្នើសុំ បើហួសកំណត់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាបានយល់ព្រម ។

ចំពោះក្រុមហ៊ុនបរទេសត្រូវភ្ជាប់ជាមួយផងដែរ នូវច្បាប់បង្កើតក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា១៤. -

កិច្ចសហការជាមួយក្រុមហ៊ុនផលិតកម្មបរទេស ជនបរទេស ឬពលរដ្ឋកម្ពុជា ដែលរស់នៅបរទេសមានបំណងមកផលិតស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូ នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភារកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ និង ក្រសួង ពត៌មាន ។

មាត្រា១៥. -

ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ ការពិនិត្យ និងផ្តល់ការយល់ព្រមក្នុងមាត្រា ១៣ និង ការអនុញ្ញាតិឱ្យចូលមកថតខ្សែភាពយន្ត ឬ វីដេអូក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង់កំរៃ អាជ្ញាប័ណ្ណ និង កំរៃរដ្ឋបាលជូនក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈដែលកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ និង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី៤

អំពីការធ្វើអាជីវកម្មស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា១៦. -

ការប្រកបមុខរបរធ្វើអាជីវកម្មស្នាដៃភាពយន្ត និងស្នាដៃវីដេអូរួមមាន : ការបើកអាជីវកម្មនាំចេញ - នាំចូល ចែកបញ្ចាំង ថតចម្លង បញ្ចូលសំឡេង កាត់ត ដំឡើងភាពយន្ត ឬវីដេអូសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម ត្រូវមាន ការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា១៧. -

ការបើករោងបញ្ចាំងភាពយន្ត ឬរោងបញ្ចាំងវីដេអូ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពី ក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ដោយបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម :

ក - អំពីបទដ្ឋានសន្តិសុខ : រៀបចំលក្ខណៈអគ្គិភ័យ និងការជ្រួលច្របល់ផ្សេងៗសមស្រប តាមការកំណត់របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ខ - អំពីបទដ្ឋានបច្ចេកទេស : ទំហំផ្ទាំងសំពត់ស ការរៀបចំកន្លែងសំរាប់ទស្សនិកជន ការរៀបចំបន្ទប់បញ្ចាំង សមស្របតាមការកំណត់របស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ជំពូកទី៥

អំពីការពិនិត្យខ្លឹមសារ និងផ្តល់និទ្ទេសការស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា១៨. -

ការពិនិត្យខ្លឹមសារនៃស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ អាចអញ្ជើញតំណាងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បី ចូលរួមពិនិត្យ និង សម្រេច ។

មាត្រា១៩.-

ការផ្តល់ទិដ្ឋាការឱ្យស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូ សំរាប់យកទៅធ្វើអាជីវកម្ម ចាក់បញ្ចាំង ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ជាភារកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា២០.-

ស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូតាមទម្រង់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ខាងលើ មុននឹងយកទៅធ្វើអាជីវកម្ម ជួល លក់ ចាក់បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ឬ នាំចេញទៅក្រៅប្រទេសត្រូវមានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការសុំទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតសំរាប់ ស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ជំពូកទី៦

អំពីការត្រួតពិនិត្យ និងបង្ក្រាបបទល្មើសក្នុងសកម្មភាព ផលិត ធ្វើអាជីវកម្ម និងផ្សព្វផ្សាយ ស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូ

មាត្រា២១.-

ការធ្វើអាជីវកម្ម ជួល ឬលក់ កាសែ្សតវីដេអូ ឡាស៊ែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និងការធ្វើអាជីវកម្មខារ៉ាអូខេ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

មាត្រា២២.-

ការត្រួតពិនិត្យ និងបង្ក្រាបបទល្មើសក្នុងសកម្មភាពធ្វើអាជីវកម្ម និងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត ឬស្នាដៃវីដេអូដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ .១៣ និង ១៤ រួមទាំងការប្រកបមុខរបរដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦. និង ១៧ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ។

ក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវសុំបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងមួយ ដើម្បីសហការត្រួតពិនិត្យ ឬបង្ក្រាប ដែលកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា២៣:

មន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈខេត្ត ក្រុង និង ការិយាល័យវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ខណ្ឌ ស្រុក និមួយៗ មានភារៈកិច្ចត្រួតពិនិត្យ និង បង្ក្រាបសកម្មភាពផលិត ធ្វើអាជីវកម្ម និងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី ខេត្ត ក្រុង និង ខណ្ឌ ស្រុករបស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី៧

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៤.-

ត្រូវផ្អាកសកម្មភាព និង ពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំមួយម៉ឺនរៀល (៦០.០០០រ០០) ទៅ ពីរសែនរៀល (២០០.០០០រៀល) ចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១២ . ១៣ . ១៤ . ១៦ និង ១៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា២៥.-

ជនណាដែលយកស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួង វប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈទៅដាក់តាំង ជួល លក់ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់តាម ល័ក្ខខ័ណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

១ - ពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយរៀល(៧.៥០០រ០០) ទៅប្រាំមួយម៉ឺនរៀល(៦០.០០០រ០០) សំរាប់កាសែ្សតវីដេអូមួយដុំ ឡាហ្សែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី និង ស៊ីឌីរ៉ូមមួយ ។

២- ពិន័យជាប្រាក់ពីពីរសែនរៀល (២០០.០០០រ០០) ទៅ ពីរលានរៀល (២.០០០.០០០រ០០) ចំពោះខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែង មួយរឿង ។

មាត្រា២៦.-

ជនណាយកស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការពីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈនាំចេញទៅក្រៅប្រទេសដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មត្រូវដកហូត និង ពិន័យជាប្រាក់ ពី ពីរសែនរៀល (២០០.០០០រ០០) ទៅ ពីរលានរៀល(២.០០០.០០០រ០០)សំរាប់កាសែ្សតវីដេអូមួយដុំ ឡាហ្សែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី ស៊ីឌីរ៉ូមមួយ ឬ ខ្សែភាពយន្តខ្នាតវែងមួយរឿង លើកលែងតែភាពយន្ត និងវីដេអូមានលក្ខណៈជាគ្រួសារដែលមិនតម្រូវឱ្យមានទិដ្ឋាការពីក្រសួង វប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈឡើយ ។

មាត្រា២៧.-

ជនណាយកស្នាដៃភាពយន្ត និង ស្នាដៃវីដេអូគ្មានទិដ្ឋាការទៅផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមគ្រប់មធ្យោបាយត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំមួយម៉ឺនរៀល(៦០.០០០រ០០) ទៅ ពីរសែនរៀល (២០០.០០០រ០០)។

មាត្រា២៨.-

ជនណាបញ្ចាំង កាត់ ត ដំឡើងរូបភាព ថតចម្លង ថតបញ្ចូលសម្លេង ជួល លក់ និង ចែកចាយ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មនូវផលិតផលភាពយន្ត ឬ វីដេអូដែលមានលក្ខណៈរូបភាពអាសអាភាស ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ពីរសែនរៀល (២០០.០០០៛០០) ទៅ ពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛០០) ហើយដកហូតទាំងឧបករណ៍ សំភារៈភាពយន្ត ឬ វីដេអូក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មនោះ ។ ដោយឡែក ខ្សែភាពយន្តឬកាសែ្សតវីដេអូ ឡាហ្វែរឌីស ស៊ីឌីវីដេអូ ឌីវីឌី ស៊ីឌីរ៉ម ត្រូវបំផ្លាញចោល ។

មាត្រា២៩.-

ចារី និង សហចារី ក្នុងការផលិតស្នាដៃភាពយន្ត ឬ វីដេអូអាសអាភាស ត្រូវដកហូតឧបករណ៍ សំភារៈ ហើយកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា៣០.-

ជនណាធ្វើការក្លែងបន្លំ លិខិតអនុញ្ញាត អាជ្ញាប័ណ្ណ ទិដ្ឋាការ បន្ថែមរូបភាព បញ្ចូលពាក្យសន្ទនា ឬ បញ្ចូលបទអត្ថាធិប្បាយទៅក្នុង ស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូ ផ្ទុយពីច្បាប់ដើម ដែលក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ បានអនុញ្ញាតជាផ្លូវការរួចហើយ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា៣១.-

ជនណាយកផលិតផលភាពយន្ត ឬ វីដេអូរបស់ក្រុមហ៊ុនណាមួយ ដែលក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ បានផ្តល់ទិដ្ឋាការរួចហើយ ទៅលួចចម្លងដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ចាក់បញ្ចាំង ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ផលប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

មាត្រា៣២.-

ការពិន័យជាប្រាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ ,២៥ , ២៦ ,២៧ និង ២៨ នៃអនុក្រឹត្រនេះ នឹងត្រូវ បង្កើនទ្វេឡើង ឬ បិទឈប់ឱ្យធ្វើអាជីវកម្មជាស្ថាពរកាលណាជនល្មើសនៅតែប្រព្រឹត្តល្មើសបន្តទៀត ។

មាត្រា៣៣.-

មន្ត្រីរាជការទាំងឡាយ ដែលមានភារៈកិច្ចពិនិត្យខ្លឹមសារនៃស្នាដៃភាពយន្ត ឬវីដេអូ និងត្រួតពិនិត្យ ឬបង្ក្រាបបទល្មើសភាពយន្ត វីដេអូ មានការឃុបឃិតឬប្រព្រឹត្តរំលោភភារកិច្ចរបស់ខ្លួនផ្ទុយពីបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទទួលទោសតាមបទបញ្ញត្តិច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា៣៤. –

ប្រាក់កំរៃអាជ្ញាប័ណ្ណ និង កំរៃរដ្ឋបាល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ និង ១៣ ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋទាំងអស់ ។

ប្រាក់ពិន័យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ .២៥. ២៦. ២៧ និង ២៨ ក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវបានទទួលចំណែក ៤០ % សំរាប់ប្រើប្រាស់ជាផលប្រយោជន៍ដល់វិស័យសិល្បៈនិងវប្បធម៌ ។

ខ្ទង់ប្រាក់ចំណូលពីការផាកពិន័យទាំងអស់ ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ ត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចបង់ចូលថវិការដ្ឋ តាមមាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ជាមុនសិន ។រីឯចំណែក ៤០ % ត្រូវលើកសំណើសុំចំណាយវិញ ដោយផ្អែកសាលាកប័ត្របង់ប្រាក់ ឬ ប័ណ្ណបង្វែរគណនី ជាសក្ខីភាពថា ពិតជាបានបង់ចូលថវិការដ្ឋរួចហើយ ។

ជំពូកទី៨

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៣៥. –

គ្រប់ក្រុមហ៊ុននាំចេញ នាំចូល និង អាជីវករទាំងអស់ ដែលយកស្នាដៃភាពយន្ត ឬ ស្នាដៃវីដេអូ គ្មានទិដ្ឋាការអនុញ្ញាតពីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ទៅជួល លក់ ចាក់បញ្ចាំង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ត្រូវរូតរះយកស្នាដៃភាពយន្ត ឬ ស្នាដៃវីដេអូទាំងនោះទៅសុំទិដ្ឋាការពីក្រសួង វប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ចាប់ពីពេលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានរហូតដល់ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០១ ។

ជំពូកទី៩

អ វ សា ន ប្ប ញ្ញ ត្តិ

មាត្រា៣៦. –

អនុក្រឹត្យលេខ ៣២ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យភាពយន្ត និងវីដេអូរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែល ផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា១៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ និងអភិបាលខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុករៀងៗខ្លួនអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះ ហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីសុំហត្ថលេខា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ

នរោត្តម បុប្ផាទេវី

កន្លែងទទួល

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទការល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- គ្រប់សាលាខេត្ត ក្រុង
- គ្រប់តុលាការខេត្ត ក្រុង
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ